յին.[1] եղև երկրորդ յուրախութ՟ն։ Այս է զանձն անապական. զԱջն լուսաւորչին. զԳաւազանն և Միթրն. Ջվակասն. Եւ զՍեղանն սրբարար ա՟ծային խորհրդւոյն. Եւ զԳօտին ս՟բ միջոյն. և զգաւազանն ամենազօր աջոյն որ[2] հովուէր զժողովուրդն տ՟ն գերագոյն զոեալ քան

ԸԳ

36. ըզգաւազանսն երկուսին մեծ մարգարէից՝ մովսէսի[3] և ահարոնի. Եւ զՀողաթափս աշխատասէր ոտից ս՟բ կուսին Հռիփսիմեա[4] և զՓողապատն որփէր[5] թին ներկեալ ս՟բ արեամբն և զԹագուկն[6] ս՟բ մարտիրոսին տղային[7] աբդլմսհին ազգակցի և անուանակցի պռաուկուրապաղատին,[8] և այլ ևս նշխարս մարտիրոսացն։ Եւ նշան տէրունական խաչին,[9] յորոյ վերայն էր[10] կաթուած արեան կենարարին, ընդելուզեալ ոսկով և մարգարտով։ Եւ բազում եպ՟սք և վարդապետք և կօնաւորք էին[11] ընդ Տէր գէւորք հայրապետին այսքան զանձս պատրաստե՞լ ունէր։

Եւ[12] զկնի ս՟ր աղաչեաց հրպ՟տն հանդերձ ա՟մ իշխանաց աստ արասցեն[13] կաթուղիկոսար՟ն. և ապա

---

1 Ձ. ր նխպ. յ, որ նոյնինքն գրչից ուղղուած և փոխուած է ր-ի. հմ. էջ՝ 29 այնային.

2 Ձ. ռ

3 Ձ. մովսեսին, ն ջնջ. նշ.

4 Ձ. առաջին ի տղմ.

5 Ձ. որփեր-ից յետոյ սեն ջնջ. նշ.

6 Ձ. կաթուղիկոսի բերած բոլոր առարկաները սկսում են կարմիր գլխագրով. զվակասն-ի մէջ Ջ է գլխագիր փոխանակ Վ-ի։

7 Ձ. ի տղմ.

8 Ձ. պրսու . . . . , ր-ի վրայ տղմ. ռ.

9 Ձ. սոյն բառից առաջ խանի ջնջ. նշ.

10 Ձ. տղմ,

11 Ձ. տղմ.

12 Ձ. շրն.

13 Ձ. արասցին, ի վերև տղմ. ե.